

1841 er tilladt at inddrage et vist Areal boniteret Jord, og deri stemmer baade den tidligere og den nærværende Fortegnelse. Derimod er der paa den tidligere Fortegnelse tilføjet, at der ogsaa ved Bevilling af samme Dato var tilladt at inddrage 50 Tønder geometrisk Areal, men denne Bevilling findes slet ikke anført paa den senere Fortegnelse. Hvad der endnu har mere Betydning, det er, at der endvidere paa den tidligere Fortegnelse er anført, at der under den 2den Juni 1850 var givet Bevilling til Knuthenborg at inddrage 108 Tønder boniteret Areal, men denne Bevilling findes heller ikke anført i den sidste Fortegnelse, der er offentliggjort. Jeg anfører dette kun, fordi jeg antager, at den ærede Indenrigsminister, naturligvis ikke nu strax, men maaskee senere, vil kunne oplyse os om den tidligere Fortegnelse angaaende disse Punkter er den rette, eller om den tidligere er det. Med Hensyn til Betydningen af det foreliggende Forslag skal jeg efter denne Fortegnelse oplyse, hvor stort et boniteret Areal der i det Hele taget er tilladt at inddrage paa Grund af Plakaten af 9de Mars 1838, det er nemlig 6175 Tønder Land boniteret Jord, og deraf er nu, indtil Fortegnelsen er udfommen, inddraget 2593 Tønder, medens der endnu staaer tilbage, som ikke inddraget, 3582 Tønder. Man vil altsaa see, at det er over Halvdelen af det bevilgede Areal, som endnu staaer tilbage at inddrage, og det saaledes maa forudsættes, at Lovforslaget, hvis det maatte blive ophøjet til Lov, ikke vil komme til at gjælde for et ganske ubetydeligt Areal.

Hvad iøvrigt selve Sagen angaaer, da har den oftere været omtalt i Tinget, og hvad der har bevæget mig til at fremkomme med Forslaget, forekommer mig at ligge saa klart for Alles Dine, at jeg i saa Henseende kan

fatte mig meget kort. Hvor det er bitterligt, at der endnu findes saadanne Bevillinger som de omhandlede, der forekommer det mig at være høist ønskeligt for de paagjældende Fæstere paa Godset at vide, hvorvidt Bevillingernes Anvendelse vilde udstrække sig til den Gaard eller til den Lod, som de for Diebliffet have isætte, eller ikke. Det er vel fuldkommen sandt, at, selv om Bevillingerne ikke ville blive anvendte paa disse Gaarde, have de derfor ingen Bished for, at Børnene ville faae Gaardene isætte, slet ingen. Jeg indrømmer derfor, at det ikke kan være nogen fuldkommen Beskyttelse i saa Henseende for dem, at de vide, at Bevillingerne ikke ville blive at anvende paa deres Steder; men, idetmindste paa de Godser, hvor man hidtil ialmindelighed, naar det Lod sig gjøre, har overladt Fæsternes Børn Gaardene, vil der dog i saa Fald være en rimelig Udsetelse for dem, idetmindste saalænge de ikke have skiftet Herred, til at kunne vente, at et af deres Børn ville kunne faae Stedet efter dem, medens det med afgjort Bished kan vides, at det ikke vil kunne skee, forsaavidt den paagjældende Fæstegaard vil komme ind under det Areal, som vil blive inddraget ved Fæsteledighed. Det er ogsaa af en anden Grund, troer jeg, ønskeligt, at det saaledes i det Hele bliver bestemt, hvilket Areal Bevillingerne ville komme til at gjælde, navnlig, fordi man har hørt omtale, og Mange troe det, at det paa de Steder, hvor det allerede maatte være bestemt, hvilke Jorder der maae inddrages, vil kunne ventes tilladt, at dette Areal bliver ombyttet med et andet Areal paa samme Gods, men jeg troer ingenlunde, at det vilde være ønskeligt, om en saadan Tilladelse kunde gives.